

[Poul Møller.]

et almindeligt udtryk kalder for selvpensionister. I virkeligheden omfatter selvpensionisternes kreds et meget videre person-område, idet den også i daglig tale omfatter folk, der ikke har tegnet forsikringer, men som lever af midler, der er opsparet på andre måder end gennem forsikringer. Ved denne overgang til de nye bestemmelser havde der været en god anledning til at gennemføre regler til trøst for denne gruppe af selvpensionister.

For alderdomsopspareere gælder det jo i det hele taget, at den økonomiske udvikling i de senere år har været hård ved dem. Siden de første inflationstegn og nedskæringen af kronens købekraft, fra begyndelsen af 30'erne og frem til i dag, er værdien af den opsparede formue stadig blevet mindsket. Denne inflation har de gamle ikke fået nogen opretning for. Da vi for 3 år siden gennemførte bestemmelsen om lønmodtagerfradraget, kunne pensionisterne heller ikke få plads indenfor de rammer, der da blev skabt, og nu står vi altså for tredje gang overfor, at man gør det lettere for nogle yngre grupper, men ikke samtidig er i stand til at give dem, der har tilbagelagt vejen, dengang den var hårdere og besværligere at betræde, en kompensation.

Vi havde gerne fra vor side set, at det havde været muligt at ændre ligningsloven på dette område, i hvert fald således at man havde indrømmet et nedslag for personer over 65 år, som ikke havde nævneværdig erhvervsmæssig indtægt, og som ikke var omfattet af dette lovforslags § 2, og jeg har gerne villet fremhæve det her, fordi jeg ikke mener, at vi kan blive ved at sige til selvpensionisterne, at deres kreds ikke kan praktisk afgrænses, at vi for den gruppe af selvpensionister, der er tale om, ikke kan finde ud af at opstille en definition, der lader sig omsætte i almindeligt lovgivningsprog, således at bestemmelserne kan administreres. Det er en lidt ringe trøst for de gamle, at de ikke praktisk kan behandles således, som de selv mener det retfærdigt, og derfor tror jeg, at man indenfor alle de partier, som interesserer sig for denne sag, må forsøge i løbet af det kommende år at nå frem til, hvad man virkelig vil med hensyn til selvpensionisterne, så vi ikke til næste år, når ligningslovforslaget påny er fremsat,

kommer til at stå i en vanskelig situation, som bliver endnu vanskeligere, fordi vi kun har den ganske korte tid til at behandle forslaget. Det er rigtigt, at vi kun har kort tid til at behandle ligningslovforslaget, men vi må ikke glemme, at vi ved, at det kommer hvert år, og derfor må vi prøve at forberede os, så at vi forinden har gjort os problemet klart, gennemtænkt det og fundet ud af, på hvilken måde vi vil give de ældre medborgere, som selv har klaret deres alderdomsforsørgelse, en skattemæssig hjælp på linie med den hjælp, vi i mellemtiden har ydet på andre områder.

Vi kan anbefale ærede medlemmer at stemme for bestemmelserne om søfolks krigsrisikotillæg, idet jeg derefter går ud fra, at den højtærede finansminister vil benytte de gældende ligningsbestemmelser i lov-bekendtgørelsens § 2 til at give småskibsrederne en tilsvarende indrømmelse som den, der ved dette forslag gives søfolk.

Om de handelsrejsendes henvendelse vil jeg sige, at det er mit håb, at den højtærede finansminister har forstået, at i hvert fald mit parti — og jeg tror, det gælder hele udvalget — lægger megen vægt på, at man ikke spiser de handelsrejsende af med den bemærkning, der står i betænkningen, men nu virkelig gennemfører rimelige og retfærdige regler for dem. Vi håber, der kommer en realitet ud af det, en virkelig lettelse for den rejsende handelsstand.

Sluttelig skal jeg anbefale ærede medlemmer at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag.

Axel Sørensen: Selvom den ærede ordfører for udvalget har aflagt beretning om udvalgets arbejde, vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger derom. Udvalget har jo haft meget kort tid til sin rådighed til behandling af lovforslaget; det er under sådanne forhold vanskeligt at nå så godt et resultat, som man gerne havde set.

De forskellige ændringsforslag er omtalt af ordføreren, der iøvrigt i særlig grad kom ind på de nye bestemmelser om fuld fradragret for præmier og bidrag til renteforsikringer og pensionsordninger. Allerede i fjor gav folketinget sin tilslutning til denne fradragret, dog således at bestemmelserne herom først skulle træde i kraft for skatteåret 1955—56. Man har i den mel-